

Introducere

Lucrarea de față își propune să explice de o manieră sintetică, dar cu profunzimea necesară, conținutul și caracteristicile cele mai importante ale Școlii Austriece de economie în raport cu paradigma care a dominat până acum în această știință. Ea analizează, în același timp, evoluția gândirii Școlii Austriece de la origini până în zilele noastre și arată măsura în care este previzibil ca aportul Școlii Austriece să poată face mai fecundă evoluția viitoare a științei economice. Dat fiind faptul că elementele esențiale ale Școlii Austriece sunt puțin cunoscute, primul capitol explică de o manieră comparativă principiile fundamentale ale concepției dinamice asupra pieței pe care o apară austriecii, precum și diferențele importante existente între punctul lor de vedere și cel al paradigmei neoclasice care, până în prezent și în ciuda tuturor carențelor sale, este cea care se studiază pe scară largă în universitățile noastre. În al doilea capitol vom examina nucleul esențial al predispoziției coordonatoare care, sub impulsul funcției antreprenoriale, explică, după spusele austriecilor, atât apariția ordinii spontane a pieței cât și existența unei serii de legi de tendință care constituie obiectul de cercetare al științei economice. În al treilea capitol începe studiul propriu-zis al evoluției istoriei gândirii economice a Școlii Austriece, ce debutează oficial cu Carl Menger, chiar dacă teoreticienii Școlii de la Salamanca, de-a lungul Epocii de aur spaniole, pot fi considerați ca precursori în numeroase domenii apreciate de

austrieci. Al patrulea capitol este în întregime consacrat figurii lui Böhm-Bawerk și analizei teoriei capitalului, al cărei studiu este aproape absent din programele de teorie economică din universități. Capitolele al patrulea și al cincilea tratează contribuțiile celor doi cei mai importanți economiști austrieci ai secolului al XX lea: Ludwig von Mises și Friedrich A. Hayek. Dacă nu am cunoaște contribuțiile celor doi teoreticieni, nu am putea înțelege formarea Școlii Austriece moderne de economie și ceea ce a reprezentat ea în lume. În sfârșit, capitolul al șaptelea va fi dedicat renașterii Școlii Austriece. Această renaștere se datorează crizei paradigmei dominante și inițiativei unui grup important de tineri cercetători din diferite universități europene și americane. Cartea noastră se termină atât printr-o expunere a programului de cercetare a Școlii Austriece moderne, a aportului său previzibil la evoluția și dezvoltarea viitoare a științei economice dar și printr-un răspuns la criticile cel mai des întâlnite care îi sunt adresate, de cele mai multe ori din cauza ignoranței și a lipsei de înțelegere. Trebuie remarcat faptul că nu este posibil să prezentăm aici o viziune completă și detaliată a tuturor aspectelor care caracterizează Școala Austriacă. Pretindem doar să oferim, de o manieră clară și sugestivă, un rezumat al contribuțiilor sale principale. De aceea, cartea de față nu trebuie să fie considerată decât ca o simplă introducere făcută pentru toți cei care se interesează de Școala Austriacă; cei ce doresc să aprofundeze anumite elemente concrete trebuie să recurgă la bibliografia aleasă și inclusă la sfârșitul cărții. Din acest motiv, au fost eliminate nenumăratele citate care ar fi putut fi incorporate în text pentru a lărgi, ilustra și explica mai bine conținutul său. Obiectivul prioritar al autorului este de a prezenta de o manieră atrăgătoare paradigma austriacă unor cititori potențiali dar puțin familiarizați cu ea, astfel încât aceștia să poată, plecând de la această lectură, să decidă aprofundarea unui punct de vedere care le-ar putea părea, cu siguranță, novator și fascinant.